

[Statsministeren]

fremme både for industrien og for landbruget og for håndværket.

Jeg kan godt forstå, at man, når landbruget har vanskeligheder, kan blive gal i skralden, som hr. Tang Sørensen blev det, men jeg synes ikke, man kan underkende, at der i regeringens politik på landbrugsområdet virkelig er udfoldet store bestræbelser for at lave en økonomisk politik for landbruget, som meget langt imødekommer de krav og de synspunkter, der er fremsat fra landbrugsorganisationernes side. Jeg synes, man skal passe på ikke at beskrive tingene så håbløst, så pessimistisk og så negativt, at den accept, der i realiteten er kommet fra landbruget med hensyn til de nyeste initiativer over for landbruget, ikke bliver udformet til en konstruktiv og en anelse optimistisk økonomisk politik. Jeg synes ikke, det behøver at se så håbløst ud, for der er i virkeligheden med denne økonomiske politik givet landbruget en håndsækning, og det vil være urimeligt, hvis ikke man anerkender det. Man skal jo huske, at pengene ikke er taget ud af den blå luft, de er taget ud af samfundskassen, og samfundskassen har jo måttet hente pengene på anden måde.

Så var der spørgsmålet om byfornyelse. Om dette vil jeg gerne sige, at jeg stadig væk har den opfattelse, at det virker helt urimeligt, at 65 medlemmer af dette folketing i virkeligheden hindrer en lovgivnings gennemførelse, som et stort flertal i folketinget er gået ind for. Det er en lovgivning, som man har en formel ret til at stoppe, når man har disse 60 underskrifter, men hvor der er tale om noget, der hvad angår ekspropriation ikke er ukendt i dansk lovgivning i forvejen; der er altså ikke tale om en principielt ny ting, som er helt uoverskuelig, osv., osv. Derfor er det urimeligt, og det er synd for det bedre bymiljø, der kunne komme ud af denne lovgivning, det er synd for den bedre beskæftigelse, der kan komme for en række bygningsarbejdere, det er synd for de håndværkere, små og store håndværksmestre imellem hinanden, som havde sat deres lid til, at de vanskeligheder, disse håndværksmestre er i, kunne blive overvundet, fordi der nu var en langsigtet og planmæssig opgave med hensyn til at forbedre byernes miljø. Det er synd og skam, at 65 mandater har brugt deres grundlovsmæssige ret til at modsætte sig, at folketingsflertallet gennemfører denne lov. Jeg siger, det er

synd, det er en politisk vurdering, og jeg synes ikke, man skulle have gjort det.

Hr. Gert Petersen sagde, at det eneste alternativ, der åbenbart er til en socialdemokratisk regering, er en opposition bestående af V, K og Z. Der er meget, der tyder på, at det er det, venstre og konservative og fremskridtspartiet er ved at lægge op til. Det har de også deres parlamentariske ret til, men så skal befolkningen bare vide, at det ikke mere er samarbejde over midten, der er tale om. Så er det klassepolitik, så er det politik, hvor den ene side af salen og helt ud til højre i salen prøver på at mobilisere et alternativ til den politik, socialdemokratiet fører, og som er en politik, der altid har søgt at finde samarbejdspartnere omkring midten i dansk politik.

I øvrigt vil jeg sige til hr. Gert Petersen, at jeg glædede mig en lille bitte smule over den udtalelse, at heller ikke en SF-kriseløsning ville være gratis. Det er dog altid noget. Jeg tror imidlertid, vi må have lidt større bevægelighed, hvis det skal lykkes f. eks. socialdemokratiet og socialistisk folkeparti at få et samarbejde i stand sammen med andre partier her i tinget, men hvis SF er bevægelig i den retning, så er dette måske et lille uendelig svagt tegn i den rigtige retning. Det afhænger i virkeligheden af, hvor snævert man binder sig til venstresocialisterne.

Jeg vil sige til hr. Chr. Christensen, at det er fuldstændig rigtigt, at kristeligt folkeparti og centrum-demokraterne forholdt sig, som hr. Chr. Christensen sagde, loyalt i baggrunden og lod de fire gamle partier forhandle. Det er også rigtigt iagttaget, at de fire gamle partier ikke evnede eller ikke ville finde hinanden i et forlig. På den baggrund kan jeg ikke sige andet, end at jeg er taknemlig, ikke så meget på egne vegne, men i og for sig på folketingets vegne, over, at der er tre partier, der sammen med socialdemokratiet har bøjet sig mod hinanden og i fællesskab har fundet frem til denne ganske stærke økonomiske og egentlig upopulære politik. De har altså turdet tage et ansvar, og det mener jeg er en god ting. Jeg er enig i den betragtning, der blev fremført, at der er en del af oppositionen, der ligefrem fordrejer kendsgerningerne bevidst og nedgør folketingets arbejde, eller i hvert fald visse folketingspartiers arbejde, og det finder jeg meget beklageligt.